

Музыка чаруе ўсіх

Індэкс для індывідуальнай падпіскі — 63867, для ведамаснай — 63363.

Спецыяльная адукацыя Факт відавочны – рэспубліцы мы патрэбны

Інваліднасць – гэта не стан душы, а частка жыцця чалавека, які з ёй сутыкнуўся. Таму ўспрымаць яе трэба гэтак жа, як і ўсе астатняе. Бо людзі, якія маюць маленькія вочы, крывыя ногі, брыдкаю лысінку, непрыгожыя нос, губы, зубы і іншыя часткі цела, якія не адпавядаюць эталонам Венеры і Аполлона, – па сутнасці, знявечаныя, хоць гэтая інваліднасць медыцынскай групе не падлягае. Адсюль вынікае, што інвалід – не той, хто мае нейкі недахоп, а той, хто падкрэслена гэта заўважае. Гэтая лжэміласнасць звязана з прыроджаным калецтвам розуму, якое не прыносіць ні дапамогі, ні палёгкай, затое здольнае нішчыць духоўнасць, гуманнасць, культуру, а галоўнае – веру чалавека ў сябе, робячы яго залежным, нібы зомбі, ад нечай волі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

– Ці ёсць яшчэ такія цэнтры?
– У Рызе, Санкт-Пецярбурзе і Новакузнецку.
– Як складаецца лёс

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

– Ці ёсць яшчэ такія цэнтры?
– У Рызе, Санкт-Пецярбурзе і Новакузнецку.
– Як складаецца лёс

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

– Ці ёсць яшчэ такія цэнтры?
– У Рызе, Санкт-Пецярбурзе і Новакузнецку.
– Як складаецца лёс

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

чалавекі на месца. Я не ўлічваю тых, хто рухаецца пры дапамозе інвалідных калёсак, мыліц – ім пакуль цяжка трымаць да нас з-за таго, што складае дабрачынца да вучэбнага корпуса. Але мы робім усё, каб і гэтая катэгорія хворых людзей змагла стаць студэнтамі.

зашчыны выхаванцаў пасля заканчэння навучання?
– У цэлым добра. Яны атрымліваюць дыплом дзяржаўнага ўзроўню. 5–10 працэнтаў працягваюць вучыцца далей, 30 працэнтаў уладкоўваюцца на працу, многія вучацца за мяжой. Ёсць такія (але іх мала), што не працуюць, нехта мяняе спецыяльнасць. Нашы выпускнікі працуюць у юрыдычных службах натарыусаў, у судах. У працаўладкаванні нам вельмі дапамагае

Міністэрства сацыяльнай абароны. Яно з намі, увогуле, цесна супрацоўнічае і заўсёды дапамагае ў розных пытаннях. Вяртаючы дапамогу ў вучэбна-метадычнай рабоце нашаму філіялу аказваюць Мінскі дзяржаўны гандлёвы каледж на чале з яго дырэктарам Аляксандрам Кузьмічом, вучэбная частка каледжа, выхаванцкая служба, калегі па эканамічных дысцыплінах.

– Паступіць да вас могуць усе, хто мае захвор-

ванне або інваліднасць?
– Не. Мы не прымаем людзей, якія пакутуюць на вірусныя або інфекцыйныя захворванні, а таксама станца на ўліку ў псіхіятрычнай дыспансэры.

– Ці адраэніавацца нечым навучэнне ў вас ад устаноў, дзе вучацца здаровыя людзі?
– Абсалютна нічым. Да сваіх выхаванцаў ставімся вельмі строга і ніякіх асаблівых умоў не ствараем.

– Гэтую строгаць я магу сабе ўявіць: калі з-за хваробы мне давялося экстрэнна здаваць экзамены на чацвёртым курсе інстытута культуры, то пыталіся ў мяне надзейныя строгі. Думка, што і ваши выхаванцы скажуць вам за гэта "дзякуй", як гавару я сваім выхаванцам.

– Ад атрымання слоў удзячнасці я нібы па кветках іду. Подласці яшчэ ніхто не адказваў.

– Як у вас форма навучання?
– Дзённая. Тэрмін навучання – два гады. Рыхтуем прафесійналыя на эканоміцы прадпрыемстваў. У працэсе вучбы студэнты праходзяць вучэбную і перадыпломную практыку. Атрымліваюць стыпендыю.

– Ці была дапамога з-за мяжы?
– І вельмі вялікая з боку Германіі. Яны паставілі мэблю, тэхніку, на першым этапе рыхтавалі нашых спецыялістаў для такога віду працы.

– Як у вас планы на будучыню?
– Мець свае памяшканні. У праекце – завоначна навучанне, падрыхтоўку і камп'ютэрныя курсы, але ўсё ўправа ў фінансы.

– Мару вас запэўніць, што часовае праекты маюць здольнасць набываць пастаянны статус. Веру, што нядоўга вам накажэ ажыццяўлення задуманага.

Гутарыла Ларыса ВЛАДЫКА-РЫХЦЫКАВА.
НА ЗДЫМКУ: М.В.Раскашанскі праводзіць заняткі.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Фота аўтара.

Грамадскія аб'яднанні Пад крылом дабрыні

...Ці чулі вы, як спявае ўвесь салавей, як сівіцца вецер за акном, ці бачылі, як цвітуць кветкі ў баблінным гародчыку, як красуецца на небе яскравыя палі дэжурна, як класіфікацыя на пасцель лугоў мямкі восеніскі туман? Не здзіўляйцеся майм пытанням, не лічыце іх недаарытэмі. Лепш глыбей задумаемся – ці бачым мы ўсё гэта, ці чуем? Ці ўспрымаем хоць раз наш чужына калетка ад звычайнай звычайнай прыгажосці? А можа, мы раўнадушна ўспрымаем усё гэта, ці дазваляем? Калі так, то мы губляем самае галоўнае, без чаго немагчыма ўявіць сабе радасць і сапраўдны сэнс жыцця. А калі наадварот – то чалавек жыве ў гармоніі з прыродай, здольны глыбока адчуваць і разумець іншыя. Супрацьстаяць чужым болям і падаваць людзям руку дапамогі. І, разумеючы, разумеючы...

Гэтыя вы ніколі не здзіўляецеся ўжо такой радасці, якая, напрыклад, бывае ў дванадцятгадовага Ігара А., калі ён, сабраўшы ўсе свае добрыя, светлыя пачуцці, доўжыць іх верабейку, які чырэе за акном. Хлопчык вызывае гэтую любімую так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

...Тамара Аркадзьеўна была пунктуальнай. Зранку на месца прыходзіла свесчосава, і, як аказалася, на ўласным аўтамабілі. Акуратная прычоска, усмешка на твары, лёгкая, упэўненая паходка стваралі вобраз жанчыны, якой усюды шанец. Мы пазнаёміліся. Размова адрозна пачалася, як толькі Тамара Аркадзьеўна села за руль уласнага павольнага машыны. Па дарозе нас каліла Волга Яўгенаўна. І вось мы ездзім па першым адрасе. Дарогі жанчыны расказваюць пра тое, як стваралі арганізацыю. Яны пранікліва гаварылі аб праблемах, якія хвалююць раз, распавядалі пра мерапрыемствы, якія праведзены, адкрывалі сакрэты намечаных планаў.

Так, гора аб'яднала больш чым сто дваццаці сем'яў. Усе ў многім аднолькава ўспрымаюць наваколны свет. Яны глядзяць на яго вачыма сваіх дзяцей. І, як казалі мне мае спадарожніцы, яны дзяліцца шчыра на дзве паловы. Тое, ранае, са сваімі малямі і гадзіннікамі, іхнімі дзіцячымі прыкметамі, іхнімі дзіцячымі і фізічнымі пакутамі, прыйшоў разам з нараджэннем хворага дзіцяці.

Праблема дзяцей-інвалідаў сур'ёзная і злабодная, вырашаць яе трэба на дзяржаўным узроўні. І, магчыма, з навукова-абгрунтаваных пазіцый. Бо ўсе пытанні грамадска-арганізацыйныя вырашаць не ў стане, як бы ні стараліся яе кіраўнікі.

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так трэпаліва, так эмацыянальна, сабраўшы ў адно ўсё свае магчымасці – іскрыстыя агеньчыкі ў вочках, нямелюшы рух цела, унутраныя гукі. Ён у мее

радавацца, адчуваць, але не можа поўнацэнна сваю радасць выказаць. А так хоча (і гэта я добра адчула пры сустрэчы), каб яго разумеў, каб гэтаю любімою так тр

армат А2. Індэкс 63867.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12. Замова № 6698
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Падпісана да друку 21.ІІ.2001 г. у 18.10
Наклад 30.000 паасобнікаў.